

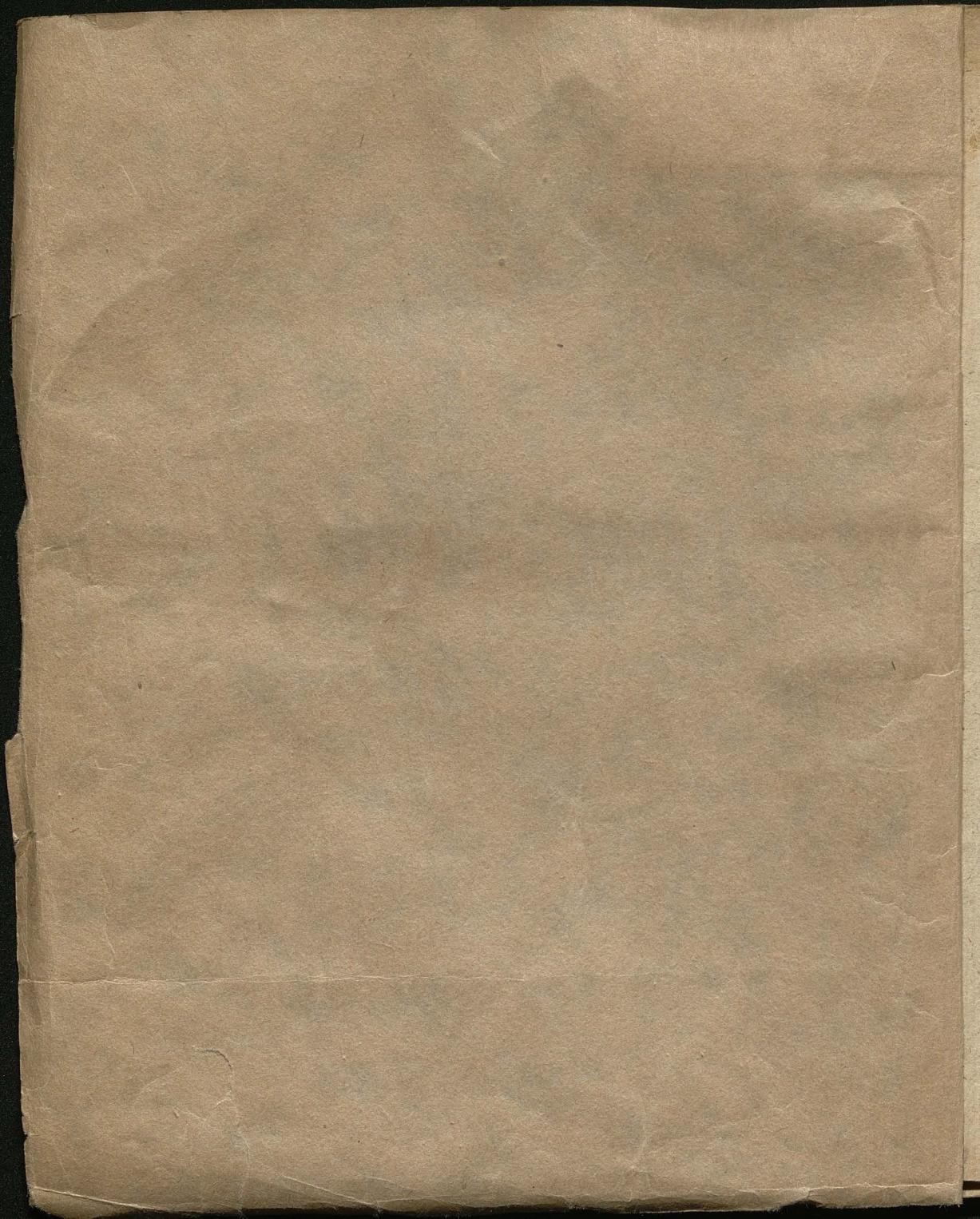

Wilkowice

39100

I

Mag. St. Dr. P

1869. II. ff.

**COMPENDIUM JURIUM
DISSIDENTIBUS
IN RELIGIONE CHRISTIANA**

IN REGNO POLONIÆ *Teat. 2007*
ANNEXISQVE PROVINCIS INSERVIENTIUM

EX
GRATIANI SEVERINI LIPINSKI,
NOB. PRUTH.

AD
VINCENT. CONSTANT. STARODOBRSKI,
NOB. POL.

EPISTOLA

ANNO^S 1712. TYPIS VULGATA
NEC NON
EX

GODOFR. LENGNICHII
COMMENT. AD PACTA CONVENTA
SEREN. REG. POL.

AUGUSTI TERTII
EXCERPTUM.

LACTANTIUS Inst. div. L. V. C. 20.

Defendenda Religio, non occidendo, sed monendo, non sævitia, sed patientia, non scelere, sed fide. Nam si sangvine, si tormentis, si malo Religionem defendere velis, jam non defendetur illa, sed polluetur atqye violabitur. Nihil enim est tam voluntarium, qvam Religio, in qva si animus aversus est, jam sublata, jam nulla est.

39100

F

* * * *

Quæ in Regno Poloniæ incorporatisque eidem Provinciis inter Diffidentes de Religione Christiana asserta Pax, eadem in Imperio Romano-Germanico inter eosdem Diffidentes per Transactiōnem Passaviensem Anno 1552. die 2. Augusti initam & Pacem Religionis Augustæ Vindelicorum die 25. Septembris Anno 1555. factam stabilita, & per Pacem Osnabrugio-Monasteriensem Anno 1648. Artic. 5. confirmata fuit. Veniunt autem Diffidentium in Religione Christiana nomine Romano-Catholici ab una, & Protestantes, sive hi quorum professio fidei christianæ ab illorum placitis in aliquibus differt, ab altera parte, utpote inter quos motus orti fuerant, adeoque necesse erat inter eosdem pacem conciliari, quò publica tranquillitas restitueretur & sarta testa conservaretur, & omnis discordia ac diffidentia radix ex animis in Religione discordibus penitus evelleretur. Atque sicuti in Imperio Romano-Germanico contra hanc Pacem Religionis vel ipsorum Summorum Pontificium eorumque nomine illatae contadictiones aut Protestationes notorietate publicâ testante nihil quicquam profecerunt, sed eadem Pax in hanc usque diem immota stetit & stat: ita quoque in Regno Poloniæ tantum abest ut propter interpositas aliquandò ab hoc aut illo objectiones & protestationes factam inter Diffidentes pacem invalidam redditam esse dici queat, ut potius eandem non interruptâ temporum serie tot repetitis Confœderationibus, Pactis conventis, atque Juramentis Regiis stabilitam & confirmatam ipsa comprobet experientia. Unde facile concidunt illorum

) o (

rum asserta, qui vel Evangelicos sive Protestantes Hæreticorum appellatione gravant, vel pacem Religionis cum ipsis initam ideo irritam esse contendunt, quod Regibus & Statibus Pontificiaæ Religioni addictis per vim quasi sit extorta, siquidem illos dicere Hæreticos, qui articulos fidei quam profitentur in Scriptura Sacra juxta sensum & mentem Spiritus Sancti fundatos & in Oecumenicis Conciliis & Symbolis professos agnoscent & probant, id quod Augustanam Confessionem sequentes faciunt, perinde absurdum est, quam pacem tot vicibus tantaque publicorum Pactorum & Juramentorum religione decretam obtenuit coactionis infringere.

Post obitum siquidem Regis Sigismundi Augusti facta est Confoederatio omnium Ordinum Regni in Convocatione Generali Varsoviæ die 28. Januarii Anno 1573. In hac quam sollicitè cautum sit Libertatibus non in civilibus tantum sed in spiritualibus, ostendunt verba in Volumine Constitutionum Regni pag. 208. 209. expressa: *Inaczej na żadnego Pana nie pozwalac. &c. In Regem aliter non consentiendum, nisi sub hac certa & expressa conditione & præcutione quod Jura Nostra omnia, Privilegia, & Libertates nostras quæ sunt, & quæ post Electionem illi offeremus, jurejurando prius confirmabit.* A minanowicie to poprzysiądz &c. hoc est: *Imprimis verò jurejurando recipiat, Pacem universalem inter Dissidentes in Religione conservare & tueri* — A iż w Rzeczypospolitej Naszej nie male iest dissidium &c. h. e. *Quandoquidem autem in Republica Nostra non parvum reperitur in causa Religionis Christianæ dissidium, occurrendo, ne ea de causa inter Incolas perniciosa aliqua seditio oriatur, cuius exempla in aliis Regnis luculenter videsmus, mutuo promittimus pro Nobis & Successoribus Nostris in perpetuum, sub vinculo juramenti, sub fide, honore & conscientiis nostris, quod Nos, qui Dissidentes in Religione sumus, mutuam invicem pacem conservare, neque ob aliquam diversitatem in sacris sanguinem effundere, neque poenis confiscationis bonorum, infamie, carceris & exilii invicem animadvertere, neque alicui Magistratui sive Officio ad ejusmodi factum ullâ ratione auxilium ferre velimus. Imò quodsi quis tale quid patrare præsumat, hac sola de causa omnes huic*

* * * *

huic auctui se se opponere tenebimur, etiam si sub prætextu Decreti
aut Processus alicujus judicarii id obtinere conatus fuerit. Hæc
Confœderatio confirmata fuit in Articulis Paetorum Conventorum
inter Ordines Regni & Legatos ac Oratores Henrici Regis die 16.
Maji Anni 1573. ubi dicti Oratores recipiunt & spondent nomine
Serenissimi Electi: Omnia jura &c. circa Electionem Regis sancta
integrè & inviolabiter Eum servaturum, atque etiam juramento
corporali confirmaturum &c. &c. Inter hæc verò Jura vel in pri-
mis Confœderatio Generalis locum sibi vindicat. In juramento
verò à Rege tunc solenniter præstito his verbis cavetur Libertati
Religionis: Pacemque & tranquillitatem inter Dissidentes de Reli-
gione tuebor, manutenebo, nec ullò modò vel Jurisdictione Nostra,
vel Officiorum nostrorum & Statuum quorumvis autoritate quen-
quam affici opprimique causa Religionis permittam, nec ipse affi-
ciam, nec opprimam. Sic me DEUS adjuvet. Vid. Volum. Con-
stitut. pag. 226. 227. Quæ juramento comprehensa Rex Henri-
cus deinde post Coronationem ex superabundanti, ut ipse loqui-
tur, solennibus Literis confirmavit die 22. Aprilis Anno 1574. d.
Vol. Constit. pag. 229. Nec est quod moveri super hac re dubium
aliquid posset, cum (præter ea, quæ Stephanius Junius Brutus,
sive, qui sub hoc nomine latere voluit, Hubertus Langvetus in
vindiciis contra Tyrannos Quæst. 3. pag. 255. notavit, conditio-
nem nimirum de Pace inter Dissidentes servanda Henricum con-
ceptis verbis, ter stipulantibus Proceribus, ter spondisse) quòd
Henricus re verâ ita juraverit præmemorata formula juramenti
sufficienter testetur, quæ non modò à Rege Stephano repetita,
vid. Volum. Constitut. pag. 250. sed & in Constitutione Comitiorum
Coronationis Regis Stephani Anno 1576. expresse ordinum, quòd
perpetuis temporibus Reges eā formulā, quā Henricus & Stephanus
jurarunt, jurare debeant d. Constit. pag. 278. Præterea in Confœ-
deratione post mortem Regis Stephani inter Senatores & Nobilitatem
Palatinatum Cracoviensis, Sendomiriensis, & Lublinensis Cracoviæ
Anno 1586. inita, discutis affirmetur verbis: Confœderationem in-
ter Dissidentes de Religione per Reges Henricum & Stephanum ju-

vamento comprobata esse. in Vol. Constit. pag. 399. seq. Id quod subsecutis etiam temporibus celebrati Confœderationum, Electio-
num, & Juramentorum Regiorum Actus evidentissimè testantur. Eadem Confœderatio luculentius adhuc est confirmata in Literis Confirmationis articulorum Henrico Regi anteà oblatorum in Vol. Constit. pag. 253. Artic. 2. A iż w tey zacney Koronie Narodu Pol-
skiego &c. hoc est: *Quandoquidem in hoc Illustri Regno Nationis Polonicae & Lithuaniae, Russicae, Livonicae &c. non pauci reperian-
tur Dissidentes in Religione, occurrente quibuscumque imposterum seditionibus & tumultibus, & inde litibus aut certaminibus Religio-
nis causa oriundis, caverunt sibi invicem quidam cives Regni hujus peculiari Confœderatione, se in causis Religionem concernentibus omnino in pace conservari debere, quam quidem nos illis integrè & in perpetuum conservare promittimus.* Similiter in Literis pacto-
rum conuentorum Legatis Stephani propositorum & ab iis suscep-
torum Varsaviæ die 14. Decembr. Anno 1575. cautum fuit: *Omnia Jura &c.* Nec non Articulos in Electione Henrici Regis conscriptos & ab Ordinibus oblatos primum hic Varsaviæ ac ipsis Legatis, deinde Parisiis ab utroque Rege, publico juramento approbatos confir-
mavii. vid. Volum. Constit. pag. 252. Id quod etiam præstítisse Re-
gem Stephanum, patet ex Literis Confirmationis illorum articulo-
rum datis in Tranſylvania in Oppido Meggis 8. Febr. 1576. his ver-
bis: *Quos quidem articulos seu Leges in omnibus earum punctis & conditionibus — sine ulla excusatione & exceptione firmiter, inconcussè, & inviolabiliter tenere, observare, adimplere, & exe-
qui, & teneri, observari, adimpleri, & exequi facere promitti-
mus.* Constit. Regni pag. 257. Porrò in Literis Confirmationis Generalis Jurium ante Coronationem 8. Febr. Anno 1576. factæ in hunc etiam articulum de Dissidentibus omnes & singuli Ordines Regni, nemine contradicente, consenserunt, dum Declarationem Regiam, quod Generalis illa Confirmatio Juri Dissidentium deroga-
re non debeat, approbarunt & typis exscribi mandarunt his ver-
bis: *Quod verò supra hisce Literis Privilegia, Libertates Ecclesias-
ticas, cum cæteris confirmavimus, id nihil articulo juramenti de-
rogare*

*) o) *

7

rogare volumus, videlicet pacem & tranquillitatem inter Dissidentes de Religione tuebimur & manutenebimus &c. Quem incoucussè, firmiter & inviolabiliter ac cum effectu Nos observaturos promittimus ac spondemus. — A tak My wyżey pomienione Rady &c. Et ita Nos supra nominati Consiliarii Regni &c. In subsecuta deinde Confirmatione Generali omnium Jurium sub tempus Comitiorum Coronationis die 4. Maii Anno 1576. expedita in eundem articulum de Dissidentium libertate iisdem, ut supra, verbis conceptum cum Rege consenserunt eique subscriperunt primaria nomina ex Clero Romano atque Ordine Senatorio & Equestri, quæ exhibet Volumen Constitut. pag. 271. 272. Quo autem integritati articuli hujus nihil omnino deesset, in hisce ipsis Coronationis Comitiis Articulus hic ejusque confirmatio, iplissimis verbis è Confirmatione Henrici Regis hoc translati, repetitur & inter Leges censetur: *A iż wtey zacney Koronie Narodu Polskiego &c.* Et quoniam in hoc Illustri Regno Nationis Polonicæ &c. Constitut. pag. 275. Id quod altero eorundem Comitiorum Statutō luculentius confirmatur pag. 295. sub Tit. Interregni Acta. *Wszystkie sprawy, Confœderacye, Warunki, przeszłych czasow Interregni — skutek swoj miec mają &c.* Omnia Acta Confœderationes, Reservationes præteriorum temporum Interregni — effectum suum habere debent. &c.

Mortuo Anno 1586. d. 12. Decembr. Rege Stephano subsecutum est Interregnum, ubi quemadmodum Confœderatio illa in specie ratione Pacis Dissidentium conservata & approbata sit mediante inter Senatores & Nobilitatem Palatinatum Cracoviensis, Sandomiriensis, & Lublinensis sanctâ die 27. Decembbris confœderatione, videre est ex Volum. Constit. pag. 399. seq. ibi: *Ktora Confœderatia Dissidentium de Religione iż przestrzega Pokoju — in robore suo relinquimus. Quam Confœderationem Dissidentium de Religione, quandoquidem ipsa pacem & amorem fraternum jubet, in robore suo juxta suam continentiam in toto relinquimus. Quod repetitur & approbatur in Instrumento Kaptur dicto ibidem pag. 404.* Przyrzekamy też y postanawiamy — Spondemus etiam & constitui-
mus Pacem & amorem fraternum, ne dissidiis, obtrectationibus,
jurgiis,

* * * *

jurgiis, scissionibus ullis locus sit, atque universi in pace Deum collant. Quod ipsum quia etiam Confœderatio Dissidentium in Religione cavit, idem eam quoque juxta suam continentiam in suo plenissimo robore integrum & inviolabilem relinquimus & approbamus; & post pauca: Omnes istos hactenus recensitos articulos spondemus pro Nobis & Posteris nostris tam in parte, quam toto, constanter observare & custodire, sub fide, honore, & conscientiis nostris. Quodsi quis istis se opponere voluerit, pacemque & ordinem publicum turbare ausus fuerit, contra talem omnes consurgemus in ejus destructionem. Quo in loco etiam jurium hujus Confœderationis participes faciunt, iisque gaudere jubent omnes Urbes, oppida, cuiuscunque Status & conditionis homines, nullis exclusis, decernendo, ut violatores eorum pœnis ibidem decretis succumbant. dict. pag. 404. Subscriptis inter alios Petrus Myszkowski Episcopus Cracoviensis pro se & aliis tunc absentibus.

Proximô Anno 1587. die 7. Martii subsecuta est Confœderatio Generalis Varsaviensis, in qua prior illa inter Statuta denuò recepta pag. 409. circa fin. eideinque subscriptis inter alios etiam Episcopus Camenecensis Laurentius Goślicki. Eodem tempore, die scilicet 8. Maii Anno 1587. in Consultatione circa necessaria quædam Reipublicæ Palatinatus Sandomiriensis eadem Confœderatio ratione Articuli de Dissidentibus expresse & plenissimè confirmatur. Vid. Volum. Constit. pag. 423. ibi: My Rady y Rycerstwo &c. Nos Senatores & Nobiles qui hic ad Pokrywnice convenimus &c. &c. In Consultatione vero posteriori ejusdem Palatinatus violentia per destructionem & eversionem Ecclesiaz Cracoviensis gravissimâ censurâ notatur, &, ne simile quid imposterum fiat, severè statuitur. Nos Senatores Regni & Nobilitas Palatinatus Sandomiriensis. Cum durante præsenti nostro Conventu nuncium ad Nos delatum sit Confœderationi recens vim illatam esse eversione Ecclesie Cracoviensis, hoc in passu Dominus Palatinus Cracoviensis, tanquam is cui Respublica illo in loco tranquillitatis publicæ procurationem commisit, horrandus est, ut officio suo diligenter defungatur. Istud vero facinus cum merito universam Rempublicam tangat, quandoquidem de conservanda

* * * *

servanda Pace publica agitur Juramentis Regum nostrorum firma-
 ta, spondemus, in proximâ Electione nos omnes urgere velle, ut
 Author sceleris, & que ac qui illud perpetrarunt, severè puniantur,
 utque huic rei ita imposterum prospiciatur ne similis petulantia ci-
 vili, quod DEUS avertat, bello in Patria Nostra occasionem præ-
 beat, quandoquidem facta ejusmodi minimè Christiane aliis Monar-
 chiis ultimi ferè exitii causa extitère. Et paulò post: Etiam Con-
 fœderatio inter dissidentes de Religione confirmata est; quam ad se-
 curitatem Reipublicæ pertinere, si, quæ aliis Regnis evenere, ocu-
 lis subjiciamus, quis est qui non videat? Vol. Constit. pag. 424.
 seq. Subsecuta est Electio Sigismundi III. Varsaviæ die 19. Augusti
 Anno 1587. ubi, cum Legatis Pacta à Serenissimo Rege subscri-
 benda proponerentur, expresse fit mentio Confœderationis inter
 Dissidentes in verbis: *Confœderationem inter Dissidentes de Religio-*
ne non solùm juramento: uti à Serenissimis Henrico & Stephano Re-
gibus Poloniae & Prædecessoribus suis factum est, conservabit, ve-
rùm etiam Processum & executionem utrique parti servientem con-
tra violatores ejus oblatam sub juramento observabit — Vol. Con-
 stit. pag. 453. Tempore Coronationis Sigismundus Rex in *Jura-*
mento iisdem verbis, quibus ante Eum cæteri Reges, Dissiden-
tium securitati in sacris cavit: Ego Sigismundus III. Dei Gratia
Electus Rex Poloniae spondeo ac sanctè juro — Pacem quoque & tran-
quillitatem inter Dissidentes de Religione tuebor. — Constit. pag.
 446. Porrò in Confirmatione Jurium satis provide cautum: *Quod*
vero supra hisce Literis Privilegia, Libertates Ecclesiasticas cum
cæteris confirmaverimus, id nihil articulo hujus juramenti deroga-
re volumus, quod videlicet Pacem & tranquillitatem inter Dissiden-
tes de Religione tuebimur & manutenebimus — Quam inconcuse,
firmiter, & inviolabiliter Nos observaturos promittimus ac sponde-
mus. Cui Cautioni subscripta sunt nomina Archi-Episcopi, Epi-
 scopi Cracoviensis, Vladislaviensis, Przemisliensis, Samogitiæ,
 Camienecensis & aliorum Senatorum. Vid. Volum. Constitut. pag.
 449. Præterea quanta solicitudine Paci huic inter Dissidentes Rex
 Sigismundus cautum voluerit, legi omnino merentur verba in

Recessu Comitiorum Coronationis in Volum. Constit. pag. 490. &
 491. Item jakosmy Confœderacyā à w niey Pokoy &c. h. e. Item
 quemadmodum Confœderationem & in ea Pacem inter Dissidentes in
 Religione Christiana, primum Olivæ, deinde hic in Coronatione
 Nostra, manutenere & tueri jurejurando promisimus, ita eadem
 semper fuius sumusque mente, ut processus & executio utriusque par-
 ti serviens contra violatores hujus pacis sufficienter constitueretur.
 Et quia Tribunal Regni hanc etiam Pacem Decretis quibusdam
 turbare præsumebat, provisum est in Comitiis Varsaviae die 23.
 Novembr. Anno 1627. celebratis sub Tit. O Dekretach Tribunal-
 skich, De Decretis Tribunalitiis pag. 9. Tribunal iż potestatem
 condendarum legum nie ma. &c. Quoniam Tribunal nulla data est
 potestas condendarum legum, sed solummodo secundum leges à tota
 Republica statutas judicare tenetur: Proindè causas in volumine Le-
 gum non descriptas, neque ad judicandum admittere, neque pœnas
 irrogare, nec iisdem quempiam aggravare debet suprà id quam Le-
 ge publicâ fuerint determinati. Et sicubi ejusmodi sententiae sive
 clausulæ latæ deprehendantur, quæ vim legis sapient vel pacem pu-
 blicam turbent, prout quedam additamenta in nonnullis Decretis
 novissimi Tribunalis Lublinensis id continent, iisdem nemo urgeri
 deber, imò Decreta tali nullitati subjecta sint. Eum pariter in
 finem, & ne petulantia aliorum Dissidentibus molestia crearen-
 tur, in Comitiis Varsaviensibus die 12. Martii Anno 1631. habitis
 sancita fuit hæc Lex pag. 8. sub Tit. Zatrzymanie pokoju pospo-
 litego. Conservatio pacis publicæ. Iż pod prætextem Religiey
 Katolickiey &c. Quoniam sub prætextu Religionis Catholicæ à licen-
 tiosis hominibus in Terris nostris varii tumultus & violentiae exci-
 tantur, quo fit, ut pax publica scindatur & plurima incommoda
 inde enascantur. Nos ergo pacem publicam & securitatem in Regno
 Nostro conservare licentiamque ejusmodi coercere volentes, contra
 omnes, quicunque tumultibus & licentiosa petulantia publicam se-
 curitatem violare audebunt, forum coram Tribunalu inter causas
 recentis criminis statuimus, & ut pœnis contra violatores pacis pu-
 blicæ statutis puniantur decernimus.

Post

Post obitum Regis Sigismundi III. tempore Interregni in Con-
 fœderationis Cracoviensis Instrumento Kaptur dicto & Varsaviæ die
 15. Julii Anno 1632. erecto & unanimiter approbato hæc léguntur:
 Vinculum inter Nos ratione Dissidentium in Religione factum invio-
 labiliter in omnibus articulis, punctis & clausulis secundum anti-
 quum Legum tenorem servare sancte promittimus. Et si quis qua-
 cunque ratione unionem hanc scindere præsumperit, juxta obliga-
 tiones superius nominatas adversus eum procedemus. Eodem An-
 no 1632. die 16. Julii in Confœderatione Generali Varsaviensi omni-
 um Ordinum Regni & Magni Ducatus Lithuaniae securitati pacis
 inter Dissidentes sequentibus provisum Ordinationibus: Przytym
 aby pokoy pospolity &c. Insuper ne Pax publica ulla ex causatur-
 betur, cavemus hoc Dissidentibus in Religione Christiana, quod pa-
 tem omnimodam Nos & Posteri Nostri invicem sub fide, honore &
 conscientiis conservabimus, propter ejusmodi differentias in Religio-
 ne sanguinem non effundemus, neque ob hanc diversitatem litem ali-
 cui movebimus, neque confiscatione honorum, infamia, carceribus,
 & exilio, aut quibuscumque aliis pœnis invicem animadvertemus,
 neque ulli Magistratui aut Officio ea in re auxilium præstabimus.
 Imò quodsi quis ea de causa sanguinem effundere, aut dicta pacta
 violenter rumpere præsumat aut pœnas superius recensitas extende-
 re velit, omnes ea propter ad defensionem insurgere tenebimus, eti-
 amsi quis sub prætextu alicujus Decreti aut Processus forensis id
 agere sustineat. Præterea cavemus, ne Decreta Tribunalitia Re-
 gni & Magni Ducatus Lithuaniae, que vim Legis sapiunt, contra
 securitatem & Pacem Dissidentium lata in quolibet officio ad execu-
 tionem deducantur, prout Constitutione Anni 1627. expresse cau-
 tum habemus. Et sicuti contra hanc Constitutionem decreta aliqua
 aut protestationes intercesserint in quovis judicio, ea nullius valoris
 esse declaramus. Similiter Mandata omnia Pacem inter Dissiden-
 tes tollentia ex Cancellaria vivente Rege data nullius ponderis esti-
 mabuntur, neque imposterum extradentur. In Civitatibus Regiis,
 ubi in præsenti Dissidentes in Ecclesiis à se erectis publico gaudent
 Religionis exercitio eodem imposterum quoque, perinde ac nunc,

gaudere & uti poterunt. Ubi vero Ecclesias in praesenti ad eum usum erectas non habent, eas ad evitandos tumultus ibidem erigere non debebunt. Utique privatim unicuique peregrè venienti devotionibus sacris in ædibus privatis tuto operam dare integrum est.

Quantumvis Constitutio Anni 1631. contra violatores securitatis publicæ satis rigorose sancta fuerit, declaramus tamen, quod imposterum ejusmodi causæ violatæ securitatis Dissidentium à quacunque persona ejusvis conditionis non inter Causas terminorum tactorum, sed Feria hebdomadis quinta, ex speciali Regestro inter Causas recentium criminum judicari debeant, excepto si forte persona mere spiritualis in criminis deprehensa fuerit; Tum delinquens Officio Spirituali trahi, & ibidem prævia inquisitione judicari debet. Ministri quoque in Religione Dissidentium si à quopiam quacunque de causa citati fuerint, non debent habere forum, nisi in officio seculari competenti ratione quarumvis rerum & injuriarum, & in causis ex ipsorum Actoratu forum citati competens sequi ibique jus suum obtainere deberet. Et in fine: A te wszytkie rzeczy &c. Quæ cuncta superius recensita pro Nobis & Posteris nostris servare firmiter, & sub fide, honore, ac conscientiis nostris tueri promittimus. Quicunque vero his contravenire & pacem superius toties nominatam Ordinemque publicum destruere voluerit, contra tales omnes consurgemus in ejus destructionem. Vid. Confoederatio Regni Generalis Anno 1632. die 16. Julii Varsaviæ inita pag. 3. 4. & in fine. Subscripta sunt Archi-Episcopus, Episcopi, Senatores approbando in omnibus & singulis hanc Confoederationem, nisi quod Episcopi cum nonnullis Secularibus Romano-Catholicis hic prærice subscriptionibus suis adjecerint clausulam: *Salvis juribus Ecclesiæ Romanae*. Ceterum quod talis clausula, sive, ut vulgo audit, salva Legi firmiter approbatæ nihil deroget, hoc ipso Anno 1632. in Comitiis Electionis Regis Vladislai IV. die 27. Septembr. ad Varsaviam celebratis sat aperte in Articulis Pactorum Conventorum declaratum, atque ejusmodi Subscriptiones his sunt explicatae, imò dilutæ. verbis: A iż w tey zacney Koronie Narodu Polskiego &c. Et quandoquidem in hoc Illustri Regno Gentis Polonicæ, Lithuaniae

thūanicæ, Russicæ &c. non pauci reperiuntur Dissidentes in Religione Christiana, præcavendo, exemplo Antecessorum Nostrorum, ne seditiones aliquæ aut tumultus occasione Religionis oriatur, cautum est novissima Confœderatione Varsaviensi Generali, ut in causa Religionis Christianæ Pax inter Dissidentes de Religione conservetur; Quam Nos inviolabiliter servare in perpetuum promittimus, non obstantibus quibuscumque Protestationibus contra hanc Confœderationem post Convocationem factis, salvis juribus Ecclesiæ Catholicæ Romanae, integrā nihilominus in omnibus Dissidentium de Religione Christiana Pace & securitate, quemadmodum in Conventione Varsaviensi novissime habita Confœderatione Generali descriptum & cautum est. Ex quo factum, quod in Confœderationibus subsequentibus ubi Romano-Catholici subscrivebant: Salvis juribus Ecclesiæ Romano-Catholicæ, ibi Dissidentes pari libertatis prærogativa non dubitabant subscribere: Ita salva sint Jura Ecclesiæ Romano-Catholicæ, ut illæsa maneant Jura & Leges Regni, tum & liberum Religionis Dissidentium exercitium. Item: In quantum securitas & liberum exercitium Dissidentium Ecclesiæ non violabitur. Vel ita: Salvis per omnia juribus Dissidentium in Religione Christiana, aut: salva per omnia pace Dissidentium, vel: Non obstantibus quibusvis protestationibus & exceptionibus, & Græcis Sacris addicti subscrivebant: Salvis Juribus veteris Ecclesiæ ritus greci, Item, Salvis Juribus Ecclesiæ Orientalis &c. Videantur Subscriptiones Confœderationum Generali. passim.

Atque ita Pacem inter Dissidentes in Religione idem Serenissimus Rex Vladislaus IV. utroque juramento, tum super Pacta Conventa Varsaviæ in Ecclesia S. Joannis Anno 1632. tum in Actu Coronationis Cracovie die 6. Februarii 1633. eodem verborum tenore, qui Juramenti Heinrici, Stephani & Sigismundi III. fuerat, præstito firmavit. Vid. Constit. Comit. Elect. Anno 1632. die 27. Sept. pag. 20. & Denuntiat. Regis Coronati pag. 4. 5. nec non in Confirmatione Generali Jurium in Comit. Coronationis Anno 1633. fa-

ta, & per Approbationem Actorum Interregni. Vid. *Constitut.*
dict. Comitior. pag. 12. Tit. Acta Interregni approbantur, ubi Con-
federationum expressa sit mentio. Post obitum Regis Vladislai
IV. Anno 1648. die 18. Julii subsecuta Confœderatio Generalis, in
qua ipfissima verba Confœderationis Generalis Anni 1632. supra al-
legata repetuntur, addita in fine Declaratione hac notabili: *Hanc*
Confœderationem in omnibus punctis & clausulis pro Lege æterna
habere volumus, & cuncta superius descripta spondemus pro Nobis
& Posteris nostris constanter observare & manu tenere sub fide, ho-
nore & conscientiis nostris. Si vero quispiam istis contravenire &
pacem superius in hac Confœderatione descriptam Ordinemque pu-
ublicum turbare voluerit, contra talēm omnes consurgemus in ejus
destructionem. vid. dict. Confœder. pag. 3. & 26. In pactis quo-
que Conventis cum Serenissimo Rege Joanne Casimiro Anno 1648.
Respublica securitati Evangelicorum prospexit, & ne clausula no-
viter reperta salvis juribus Ecclesiæ Romano-Catholicæ officeret, eo,
quo Anno 1632. factum fuerat, modo declaravit, testante articulo
Pactorum Conventorum vers. A iż wtey zacney Koronie &c. Et
quandoquidem in hoc Illustri Regno &c. Vid. Porządek Elekcyey,
sive *Ordo Electionis Anni 1648. d. 6. Octobr. pag. 15.* ipseque Sere-
nissimus Rex Joannes Casimirus juramentis super Pacta Conventa
Varsaviæ, & in Coronatione eadem formula, qua Antecessores,
præstitis, tum & Confirmatione jurium Generali d. 23. Januarii
1649. facta, pacem hanc confirmavit. Vid. *dict. Ord. Elec. pag. 25.*
& *Constit. Comitior. Coronationis d. 1. Januar. Anni 1649. pag. 3. & 5.*
Idem factum post Abdicationem Regis Joannis Casimiri in Con-
fœderatione Generali Varsaviæ d. 5. Novembris Anno 1668. inita
artic. Przytym aby pokoy pospolity &c. Adhæc ut pax publica &c.
& in articulis Pactorum Conventorum cum Rege Michaele Anno
1669. conclusis artic. A iż w tey zacney Koronie Polskiey &c. Et
quia in hoc Illustri Regno Poloniæ &c. Vid. Porządek Elekcyey &c.
Ordo Election. Anno 1669. pag. 15. atque in Literis juramenti ab
Eodem Rege Varsaviæ d. 7. Julii & Cracoviæ d. 29. Septembr. An-
no 1669. præstiti. Porządek Elekcyey anno 1669. pag. 29. & *Constit.*
Comi-

Comitior. Varsaviæ d. 9. Sept. 1670. celebrator. pag. 4. ac Confirmatione Jurium Generali Varsaviæ sub tempus Comitiorum die 12. Septembr. 1670. concessa dict. Constit. pag. 8. nec non post obitum Regis Michaelis in Confœderatione Generali Varsaviæ d. 15. Junii Anno 1674. art. Przytym aby pokoy pospolity &c. pag. 3. in fine & pag. seq. Pactis conventis cum Serenissimo Joanne III. Anno 1674. conclusis art. A iż wtey zacney Koronie &c. Vid. Porządek Elecyey Warszawskiej d. 12. Aprilis 1674. pag. 18. Literis juramentorum ad pacta Conventa Varsaviæ d. 5. Junii & Cracoviæ sub tempus Coronationis die 2. Februarii Anno 1676. præstitorum dict. Porządek Anno 1674. in fine & Constit. Comitior. Coronationis Anno 1676. pag. 4. atque Confirmatione jurium Generali Cracoviæ in dictis Comitiis Coronationis Anno 1676. subsecuta. alleg. Constit. Comitior. Coronat. pag. 8. Ibi: Quid verò suprà hisce literis Privilegia libertates Ecclesiasticas cum cæteris confirmaverimus, in jumento nostro Ecclesiæ Catholicae Romanas nominaverimus, id nihil omnibus Ecclesiis Græcis & Privilegiis earundem obesse debet; imo eadem in suo robore conservamus, nec non & articulo huic Juramenti ne unquam derogare volumus, quod videlicet pacem & tranquillitatem inter Dissidentes de Religione tuebimur & manutenebimus, quam inconcussæ, firmiter ac inviolabiliter, & cum effectu Nos observaturos promittimus ac spondemus; & tandem post fata Divi Joannis III. in Confœderatione Generali Varsav. d. 28. Sept. Anno 1696. artic. O zachowaniu inter Dissidentes in Religione statecznego po-koju pag. 3. seq. his verbis: De conservanda inter Dissidentes in Religione firmissimâ pace antiqua Jura & Confœderationes, inspecie tamen Confœderationem Varsaviensem Anni 1674. in toto reassumimus, circa que memoratos Dissidentes inviolabiliter conservamus, omnes præcedentium Interregnorum Confœderationes reassumendo spondemus, quod ipsos circa Jura & Privilegia tuebimur & conservabimus. Pariter in Pactis conventis cum Serenissimo Augusto II. die 27. Junii Anno 1697. initis artic. A iż wtey zacney Koronie &c. Vid. Constitut. Comitior. Pacificationis die 16. Junii Anno 1699. Varsaviæ habitorum pag. 7. nec non utroque juramento tum in finibus

bus Regni in Villâ Pickari super articulis pactorum Conventorum
24. Julii Anno 1697. tum Cracoviæ tempore Coronationis die 15.
Septembris Anno 1697. præstito. Vid. *Constit. Comitiorum Coronatio-*
nis Anno 1697. pag. 5. seq. ac tandem in Confirmatione jurium Ge-
nerali Cracoviæ in Comitiis Coronationis d. 28. Sept. Anno 1697. fa-
cta, dict. *Constit. Comit. Coronat.* pag. 9. in fin. & seq.

Præter hæc omnia hactenus recensita jura pro securitate Dissi-
dentium liberrimoque Religionis Augustanæ usu etiam militat Pax
Polono-Svecica Olivæ die 3. Maii Anno 1660. conclusa, in cuius
Articulo II. non tantum §. 2. generaliter dispositum: *Hac genera-*
li Amnestia gaudeant omnes & singuli cujuscunque Status, conditio-
nis, & Religionis fuerint — nec ullis hoc bellum præjudicio & no-
xa sit in suis Juribus, Privilegiis ac consuetudinibus generalibus &
specialibus, tam in Ecclesiasticis quam in Civilibus profanisque,
quibus ante hoc bellum gavisi sunt, sed iis in totum fruantur secun-
dum Leges Regni; verum etiam §. 3. specialiter cavetur: Civitati-
bus Prussiæ Regalis quæ in possessione Suæ Regiæ Majestatis Regni-
que Sveciæ hoc bello fuerunt, manebunt ibidem omnia Jura, Liber-
tates, & Privilegia, quibus sive in Ecclesiasticis sive in profanis
potitæ sunt ante hoc bellum (salvo libero, utri ante bellum viguit, in
prædictis Civitatibus Catholicæ & Evangelicæ Religionis exercitio)
earumque territoria, Magistratus, Communitates, cives, incolas,
*& subditos Sacra Regia Majestatis Poloniæ eadem, quo olim, Cle-
mentia & Grata Regia imposterum prosequentur, fovebit, & tue-
bitur.*

Pertinet huc etiam

Declaratio Illustrissimorum & Excellentissimorum
Dominorum Sacrae Regiae Majestatis & Inclytæ
Coronæ Sveciæ ad Tractatus Pacis Legatorum
Plenipotentiariorum pro Pace ac Libertate o-
mnium ab Ecclesia Catholico Romana de Reli-
gione in Polonia Dissidentium in puncto Amne-
stia cauta.

Sa-

Sacræ Regiæ Majestatis Regnique Sveciæ ad Pacificationem in Borussia Legati Commissarii Plenipotentiariæ.

Notum testatumque facimus. Quod licet à Religione Romano-Catholica in Regno Poloniæ & Magno Ducatu Lithuaniae dissidentes in moderno Instrumento Pacis Sveco-Polonicæ Articulo de Amnestia secundo per expressum non sint nominati, dicta tamen Amnestia tam generalis quam specialis etiam illos concernat, eaque ipsi tota frui debeant. Neque enim Legationi Svedicæ mens fuit, ullas leges antiquas & antiquatas contra hæreticos sic dictos sanctitas, vel etiam novas durante hoc bello (quo merito prælumi debet ac potest nihil esse innovandum) latas hoc tractatu confirmandi, sed potius, ut hac pacificatione cuncta in eum statum, qui ante hoc bellum fuit, reducantur, nec cuiquam, quod partes Sacræ Regiæ Majestatis Sveciæ fecutus fuerit, sub quocunque prætextu noxx & fraudi sit efficiendi. Ac proinde declaramus ac testamur, verba in §. 2. præfati articuli secundum Leges Regini ex parte Nostra non aliam vel antehac admisisse vel etiamnum admittere interpretationem posse, quam ut unusquisque sine exceptione, & cujuscunque Status, conditionis, aut Religionis sit, gaudere beat juribus, privilegiis & consuetudinibus tam in Ecclesiasticis quam in profanis secundum Leges Regini, sicut ante hoc bellum observatum fuit. In cuius rei fidem præsens attestatum manibus nostris subscriptum Sigillo Legationis majori roborari fecimus Sobothi die 31. & 21. Maii, 1660. Magnus Gabriel de la Gardie. Benedictus Oxenstierna à Gyldenklau. Christoph. Carolus Schlippenbach. Vid. Londorp. Actor. Publicor. Tom. IX. pag. 692.

Quod ad Civitatem Gedanensem speciatim attinet, hanc sub Divo Sigismundo Augusto Rege Libertatem Religionis Augustanæ jam habuisse, ex Indulto Regio super libera administratione & libero usu Sacro-Sancti Eucharistiæ Sacramenti sub utraque specie

Vilnae fer. 2. post Festum Visitacionis Beatissime Mariae Virginis proxima Anno Domini 1557. concessio facile colligitur. Est autem ejus Indulti tenor, ut sequitur:

*Sigismundus Augustus DEI Gratia REX Poloniae.
&c. &c. &c.*

*Notum testatumque facimus presentibus Literis nostris unius
versis & singulis, quorum interest. Quod cum alias saepe
multumque Nobis cum per supplices libellos & internuntios suos
humiliter supplicasset Senatus populusque Civitatis Nostræ Gedanensis,
tum vero per quosdam Proceres & Consiliarios Nostros
Ducatus Prussiae instantibus precibus Nos obtestassent, ut admissio
nistrationem Cœnæ Dominicæ juxta præscriptum verbi DEI &
veteris Ecclesiæ morem sub utraque specie, panis videlicet & vi-
ni, illis concedi dignaremur. Quam rem iidem Proceres & Con-
siliarii pertinere arbitrabantur non modo ad sanandas consciencias
multorum, verum etiam ad retinendos eos in fidei, clien-
telæ & subjectionis nostræ officiis. Nam esse ex eorum numero
plerosque, qui usuram tanti Sacramenti à multis jam annis non
attingentes, misere & acerbe cum conscientiis suis luctentur.
Quo fit, ut populus Magistratui non satis propensa & expedita
voluntate officium suum præstet, quod in eiusmodi re, quæ &
pia illis & verbo Dei consentanea videtur, ad sanandas vero illo-
rum conscientias magnopere necessaria, Magistratum sibi deesse
existimat. Nos etsi saepe id negotii in alia atque alia temporare-
jeceramus, fore sperantes, ut ope Concilii Sancti Oecumenici,
saltem Nationalis, dissidia Religionis tollerentur: tamen quia in
conspicuo res est, & tempora & Respublica indies turbatiora ap-
parere, & emergere, subinde passim ubique bellorum tumultus,
propter quos Concilii celebrandi spes multo minor affulgeat ac
solum: Ideo Nos, qui pro virili parte ex officio Nostro Regio in-
firmitati hominum mederi & conscientiis illorum consulere te-
netur, non potuimus tot instantes obtestationes fidelium sub-*

ditorum

„ditorum nostrorum, tum & suffragia Consiliariorum nostrorum
 „illius Provinciarum, qui hoc nomine pro illis laborant, negligere;
 „maxime vero cum intelligamus in Comitiis Imperialibus, in
 „quibus de conciliatione dogmatum Religionis pro utraque parte
 „laboratum est, de restitutione alterius speciei non magnum fore
 „inter Collocutores dissidium. Quapropter de sententia & volun-
 „tate Eorundem Consiliariorum Ejusdem Provinciarum permisimus &
 „admisimus, prout praesentibus permittimus & admittimus Sena-
 „tui populoque Civitatis Nostrae Gedanensis liberam administra-
 „tionem & liberum usum Cenae Dominicae sub utraque specie in
 „Ecclesiis quibusvis omnibus hominibus utriusque sexus & cuius-
 „cunque conditionis qui hoc Sacramento eo modo uti voluerine
 „infra hinc & futura Regni Comitia Generalia ubicunque locorum
 „celebranda. Promittimus verbo Nostro Regio, quod nemini a
 „quoquam periculum creari, neminem periclitari patiemur, qui
 „utramque speciem Sacramenti Cenae Dominicae sumiserint aut
 „sumere voluerint. Harum, quibus in fidem praemissorum Sigil-
 „lum Nostrum annulare est superappositum, testimonio Literarum.
 „Datum Vilnae, feria secundâ post Festum Visitacionis B. Mariae Virgi-
 „nis proximâ Anno Domini MDLVII. & Regni Nostri XXVIII.

Post mortem Regis Sigismundi Augusti primam Cautionem
 Regiam super libero Religionis Augustanæ exercitio Rex Stephanus
 Civitati Gedanensi dedit his verbis:

*Stephanus DEI Gratiâ REX Poloniæ, Magnus
 Dux Lithuaniae, nec non Terrarum Cujaviæ, San-
 domiriæ, Siradiæ, Lanciciæ, Russiæ, Prussiæ, ac
 Culmensis, Elbingensis, Pomeraniæ, Livoniæ-
 que, tum etiam Transylvaniæ Princeps.*

„Significamus praesentibus Literis nostris quorum interest univer-
 „sitas & singulis praesentibus & futuris harum notitiam habituris.
 „Quod cum à Nobis petiissent Internuncii Civitatis Nostræ Gedan-
 „ensis,

„nensis, ut illi liberum usum & professionem Religionis Augusta-
 „nae Confessionis concederemus, Literisque nostris id illis fir-
 „mum & stabile esse debere caveremus, Nos, qui iam pridem in
 „Conventu Coronationis Nostræ atque prius in Transylvania jura-
 „mentum de Religione servanda præstimus, facile consensimus,
 „ut iterata promissione Nostra, ita petentibus Civitatis Nostræ In-
 „ternunciis, denuo etiam promittamus & concedamus, ut Reli-
 „gionis Augustanæ Confessionis tam in Civitate Gedanensi, quam
 „extra muros in ejus Districtu & Jurisdictione, Templis, Mo-
 „nasteriis, Xenodochiis, ut sub adventum Nostrum in Regnum
 „utebantur, & in ejus possessione fuerunt, pacifice & quiete li-
 „bera professio fiat, neque cuiquam Religionis ergo molestia vel
 „negotium exhibeat, omnesque in libero usu Augustanæ Con-
 „fessionis conservabimus, manutenebimus, & tuebimur, que-
 „madmodum id tam in Transylvania, quam postea etiam Craco-
 „vix juramento affirmavimus, nec volumus, ut in Templis ritus
 „Ceremoniarum ullo pacto immutentur. In cuius rei fidem præ-
 „sentes manu Nostra subscriptissimus, Sigillaque Nostrum appen-
 „di jussimus. Datum Mariæburgi die 16. Mensis Decembris
 „Anno 1577. Regni Nostri secundo.

Ubi obiter notandum, clausulam de ritibus ceremoniarum
 non immutandis Cautioni huic propter Calvini dogmata professos
 utpote ad ritus ceremoniarum immutandos nimium tunc procli-
 ves, instantibus Augustanæ Confessioni addictis insertam fuisse.

Eadem porro Cautionem iisdem verbis reiteravit D. Sigis-
 mundus III. Cracoviæ in Conventu Coronationis die 11. Januarii An-
 no 1588. tum & D. Vladislaus IV. Cracoviæ in Comitiis Coronationis
 die 10. Martii Anno 1633. Item Johannes Casimirus Cracoviæ in
 Conventu Generali Coronationis die 6. Februarii, Anno 1649. ibi:
 „Ut Religionis Augustanæ Confessionis tam in Civitate Gedanensi,
 „quam extra muros in ejus Districtu & Jurisdictione — imposterum
 „quoque, uti temporibus Divi parentis & Divi Fratris Nostri in
 „usu & possessione fuit, pacifice, quiete, libera professio Sacramen-
 „torumque administratio permaneat, neve ea de causa Civitati
 „ejus-

) o (

22

„eiusque incolis publice aut privatim molestia vel negotium ex-
„hibeat aut impedimentum ullum afferatur, Authoritate No-
„stra Regia prospicere, omnesque in libertate Religionis Augusta-
„na Confessionis plene ac integre conservare, manuteneret, &
„tueri, neque in possessione illius Civitatem Gedanensem turbar-
„re, aut a quopiam turbari permittere temporibus quibuslibet fu-
„turis pro Nobis & Successoribus nostris Regibus Poloniæ recipi-
„mus ac spondemus;,, Nec non D. Michael Rex Cracovie in Con-
„ventu Coronationis die 9. Novembris Anno 1669. atque Divus Joa-
„nnes Tertius Cracoviae in Comitiis Coronationis die 26. Aprilis Anno
1676. & tandem iisdem verbis Serenissimus Rex Augustus II. Var-
„saviæ die 30. Januarii Anno 1698.

Quemadmodum vero ex adductis indubium manet, liberta-
tem Religionis Christianæ in Regno Poloniæ incorporatisque Pro-
vinciis adeoque & in Terris Prussiæ & ad has pertinentibus Civili-
tibus, adeo firmis inniti fundamentis, ut inter Dissidentes in
Religione Christiana Pax & Tranquillitas publica esse, nec ulla ra-
tione interturbari, nec quisquam sub prætextu Religionis pericu-
lo affici debeat: ita sequentes inde necessario promanant Conclu-
siones.

Prima est, quod inter Romano-Catholicos Augustanæ Con-
fessionis socios sit æqualitas jurium, quatenus formæ Reipublicæ
conformis. Ratio Ima quia scopus & finis præallegatarum Cautio-
num, Confederationum, Pactorum Conventorum, & Juramen-
torum Regiorum, qui est, ut Pax & Concordia conservetur, obti-
neri aliter nequit, siquidem impossibile est, inter eos qui ejusdem
sunt conditionis & status servari posse pacem & tranquillitatem,
si dispari & inæquali jure debeat gaudere; Adhæc ideo ipsa vult
Æquitas, ut quod quisque juris statuit in alium, eo ipse utatur.
Illiò Æquitas quam maxime servanda est in pacificis interpretan-
dis & judiciis, adeò ut ob æqualitatem servandam à Regulis juris
communis saepè recedatur, omnisque IVtò dispositio ad eum re-
ducenda venit sensum qui æqualitati magis accedit. Atque ita si
Pax publica in Regno Poloniæ in Causis Religiosis & profanis con-

servanda est, oportet constans jus & æquum observetur, & relinquantur Statibus tam Evangelicis quam Catholicis sua Jura, Libertates & Privilegia, ita, ut quod uni parti justum est, alteri quoque sit justum, violentia omni & via facti in perpetuum cessante.

Secunda Conclusio est, quod quidquid singulæ harum Religio-num de fide & necessario credendum esse judicant, illud quoque docere ex ritu suo, agere, modeste & absque turbis defendere, nec, dum id fit, uni parti alteram hæreseos inculpare, sive, ut vulgo loquuntur, hæretificare liceat. Sicuti enim inane saltem foret Libertatis Religionis nomen, si dogmata fidei proponere, publice docere, & quæ illis contrariantur ore & scriptis pro rei necessitate cum prudentia Theologica sine acerbitate refutare, adeoque modesto, ut vocatur, Elencho uti non concederetur: ita illos pro hæreticis velle habere, quorum Religion Legibus publicis asserta, consequenter quoad *effectus civiles* pro *orthodoxa* declarata, inter quos unio & Confœderatio inita, & quibus æqualis protectio promissa, maximam sapit injuriam. Quorum consequens est, licere ea omnia peragere, quæ Religionis lux ratio & institutum efflagitat, tum & quod Magistratus tot Doctores ac Ecclesiæ Ministros, quot sese opus habere arbitratus fuerit, ad docendum populum adsciscere, nec non Templa Religionis exercitio necessaria exstruere & conservare, nequaquam prohiberi possit, quia Exercitium Religionis sine his confistere nequit, concessu autem exercitio concessa censentur omnia quæ ex necessitate quadam consequuntur, sine quibus illud alias inutile foret, ne una via concessum altera rursus auferatur.

BÖHMERUS in *Jur. Eccles. L. I. Tit. XXXI. §. 75.* rem ita exprimit: *Pro-testantes Jurisdictioni Episcoporum Catholicorum in iis casibus subsunt, qui Augustanam Confessionem nullatenus concernunt, modo iis occasione Processus nihil injungatur, Augustanæ Confessioni vel conscientiæ repugnans. In Pace Religiosa de Ao. 1555. in Instrum. Pacis confirmato huc referuntur; Der Augspurgischen Confession, Religion, Glauben, Bestellung der Ministerien,*

Rita

Kirchen-Gebräuche, Ordnungen und Ceremonien so sie aufgerichtet, oder ausrichten möchten: Proinde huc reducenda

1. Credenda & Res fidei,
2. Ceremoniae & ritus ecclesiastici
3. Ministeriorum constitutio
4. Et quæ ex principiis Augustanae Confessioni addictorum per necessariam consequentiam fluunt, ut ut credenda est res fidei proprie non Concernant:

Sane Sanctos non omnes agnoscamus, nec illis dies festos dedicamus, adeoque nec cogi possumus ut easdem cum Catholicis ferias celebremus: In Caufis vero matrimonialibus, quoniam iisdem fere principiis utimur, Jurisdictioni Episcopi subtrahere nos non possumus.

Conclusione Tertia infertur, quod Libertas hæc Religionis ab una aut altera parte nullatenus tolli queat, nec ulla ratione aut via eidem contravenire fas fit. Ratio, quia Natura Cautionum, Confœderationum, Pactorum & Juramentorum exigit, ne illo, cui, & cum quo facta, invito enerventur aut oppugnantur, vinculo fidei & obligationis inter homines maxime periclitatuero, si, quæ inter ipsos semel placuerunt, juramentoque firmata sunt, pro lubitu ab alterutro successu temporis potentiori facto revocari & annullari possent. Spectat huc omnino etiam Recessus ab una Religionum permisarum ad alteram Religionis libertati tam arcta colligatione connexus, ut hæc vetito illo salva & integra haberri nequeat, cum & ipsa Jura allegata publica & Cautiones Regiæ illis ab initio data fuerint qui a Romana Ecclesia recessum fecerant. Atque si vigore Pactorum cum Serenissimis Regibus Conventorum *integra in omnibus inter Dissidentes de Religione Christiana Pax & Securitas esse ac servari, nec juxta formulam Juramenti Regii quisquam ullo modo affici opprimique causa Religionis debet, certe eandem pacem & securitatem etiam quoad hoc punctum transitus de una Religione ad aliam præstare, neque taliter transeuntes quacunque*

que ratione, sive in personis sive in bonis, damnis & periculis afficere ac opprimere necessum est. Accedit, quantum in specie ad Civitatem Gedanensem attinet, & hoc, quod, quemadmodum prima illa solenni Cautioni Regia Divi olim Stephani Anno 1577. facta Civitati huic promissum, ut Religionis Augustanae Confessionis ita, uti sub adventum Serenissimi Regis in Regnum utebantur & in ejus possessione fuerunt, pacifice & quiete libera professio fiat, neque cuiquam Religionis ergo molestia vel negotium exhibeat, jam vero extra omne dubium positum est, tunc temporis quamplurimos à Religione Romano-Catholica ad Religionem Augustanae Confessionis transitum fecisse, atque hanc in possessione libere & citra ullam alicujus molestiam recipiendi & fovendi hujusmodi transeuntes fuisse: ita huic libertati antiqua & possessioni subsecutis Divorum Successorum Regum Poloniae, qui non interrupto Ordine Sceptrum tenuerunt, nec non moderni Serenissimi feliciter Regnantis Cautionibus Regiis sufficienter prospexit est, singulis libertatem Religionis Augustanae Confessionis Civitati huic ita, uti temporibus Divorum Prædecessorum in usu & possessione fuit, obfirmantibus, neque in possessione illa Civitatem turbare, aut à quopiam turbari permittere, tum & ne Religionis causa Civitati ejusque incolis publice aut privatim molestia exhibeat, aut impedimentum ullum afferatur Authoritate Regia prospicere, omnesque in libertate Religionis Augustanae Confessionis plene ac integre conservare, manuteneret & tueri, temporibus quibuslibet futuris pro se & Successoribus Regibus Poloniae spondentibus. Nec obstat, tum quod in Confœderatione Regni Generali Anno 1632. Varsaviae facta Dissidentibus nova Templa erigere prima vice interdici voluerit, tum quod idem Interdictum in subsecutis Anno 1648. 1668. 1674. & 1696. Confœderationibus repetitum, insimulque dicto Anno 1668. in loco lenni post Abdicationem Serenissimi Joannis Casimirii Regis Ordinum Regni Convocatione Confœderationi publicæ insertum sit, eos, qui à Romano-Catholica fide transitum fecerunt, pariter ut Arrianos à libertate & pace Religionis Dissidentibus in Religione Christiana

) o (

Christiana aſſeturata excludi debere his verbis: „Arriani uti Lege
 „publica proscripti, nec non Apostataꝝ à fide Catholica Romana &
 „unitorum ab hinc tranſeuntes, non debent ſub hac Confœderatione
 „tegumen ſuum habere, imo vero omnes Conſtitutiones de
 „Arrianis ſancitas reaſſumimus & conſirmamus perpetuiſ temporibus.
 „Apoſtataꝝ autem præmemorati abhinc convicti in foro fo-
 „ri exilio puniendo erunt. *Confœderatio Varsaviensis Anni 1668.*
 pag. 5. per *Conſtitutionem Comitiorum Coronationis Anno 1670.* Tit.
Approbatio Actorum Interregni pag. 11. conſirmata. Quæ clauſula
 etiam iisdem prorsus verbis in *Confœderatione* poſt fata Divi Mi-
 chaelis Regis Anno 1674. inita ſublequenter per *Conſtitutionem Anni 1676.* approbata,
 nec non poſt obitum Sereniffimi olim Regis
 Joannis III. Anno 1696. ſancita *Confœderatione*, utpote in qua a
 pace Religionis Apoſtataꝝ, additis Quakeris & Mennoniftis, exi-
 muntur, repetita exiftat. Vid. *Confœderatio Generalis Varsavien-*
sis Anni 1674. pag. 5. Conſtitut. Comitior. Coronat. Anni 1676. Tit.
Approbatio Actorum Interregni pag. 12. Confœderatio Generalis
Varsaviensis Anni 1696. die 29. Augufti pag. 4. Etenim conſtat,
 quod contra præjudicioſum *Confœderationis Anni 1632.* articu-
 lum ſub tempore Comitiorum Electionis, in Campo Elecotorali ſno-
 mine Thorunensis & Gedanensis Civitatis per Secretarios tunc
 præſentes non tantum oretenus protestatum, ſed & Scriptum Ma-
 nifestationis oblatum & a Mareschallo Equeſtris Ordinis Illuſtri Ja-
 cobo Zobieski publice lectione fuerit ſequentis tenoris:

„Quoniam in ſcripto a Dominis Deputatis ratione ſecuritatis
 „Difſidentium in Religione concepto mentio fit Provinciarum Re-
 „gno annexarum, Terras vero & Civitates Pruſſiæ ita Regno Po-
 „loniæ annexas & incorporatas eſſe conſtat, ut nihilominus pecu-
 „liaria ſua Jura ſemper habuerint, quæ velut in universum nihil
 „in nos conſtitui ſine nobis, nec quicquam oneris nobis imponi
 „permittunt, ſic invitis nobis ullâ in parte immutari nequeunt:
 „Ideo internunciī Civitatis Thorunensis ac Gedanensis indemnitati
 „Civitatum Pruſſiæ præcavendo per expreſſum maniſtant, qua-
 „tenus in *Confœderatione* proxima vel moderna ejus conſirmatio-

„ne aliquid continetur, quod in præjudicium præfatarum Civitatum sinistra interpretatione quoquo modo allegari posset, id ipsum Juribus, Privilegiis, ac Immunitatibus suis, adeoque & libertati Religionis ac rebus ad eam pertinentibus, nihil omnino officere ac derogare posse aut debere, quin potius easdem Civitates in libera & a Serenissimis Polonia Regibus sibi concessa Religionis professione sine cuiusquam impedimento porro relinquendas, neque ulla ratione, vel sub quocunque prætextu, in eo, quo haec tenus fuerunt, usu & possessione turbandas, minores etiam Civitates, quibus Libertas ista in Religionis exercitio de facto adempta est, in priorem statum restituendas esse.

Pariter contra insertum præallegatis Confœderationibus de Apostatis a fide Catholica-Romana articulum, huncque confirmantes Constitutiones Regni præjudiciosas, tum Status & Ordines Terrarum Prussiæ univerſi per Lauda Manifestationum ac Protestationum in Conventu Generali Mariæburgenſi die 30. Augusti Anno 1696. item in Conventu Generali Graudentinensi die 26. Januarii Anno 1671. & Conventu Generali pariter Graudenti celebrato die 14. Julii 1676. dissensum suum testati sunt, tum in specie Civitates Majores, tam ratione interdictæ erectionis templorum in Castro Zakrocinenſi fer. quarta, ipso die & Feste Transfigurationis Christi Domini Anno 1648. quam contra articulum de Apostatis Graudenti Anno 1699. die 3. Februarii item in Conventu Generali Graudentinensi coram Actis Civilibus Graudentinensibus die 5. Februarii Anno 1671. nec non Anno 1672. die 16. Januarii & Anno 1674. die 9. Aprilis, utraque vice in Conventibus Generalibus coram iisdem Actis Civilibus dictæ Civitatis & tandem coram ſaþe dicto Judicio Civili Graudentinensi die 20. Novembris Anno 1696. ſolenniſſimas interposuerunt protestationes, omni meliori modo præcaventes, „ne dictus articulus Confœderationibus & anterioribus & noviſſimæ insertus Civitatum juribus, Privilegiis ac Immunitatibus, adeoque & libertati Religionis, rebusque & personis ad eam pertinentibus, ullo modo officere vel derogare possit ac debeat, quin potius eadem Civitates in liberâ a Serenissimis Polonia Regibus eis concessa Religioni-

) o (

„ligionis professione, sine cuiusquam præpeditione porro relin-
 „qui, neque ulla ratione, vel sub quocunque prætextu in eo, quo
 „haçtenus fuerunt, usu ac possessione præpediri, neque clausula
 „de Apostatis ad Articulum de libertate Religionis Dissidentium
 „ad Terras atque Civitates Prussiæ earumque cives vel incolas ex-
 „tendi, nec iisdem præjudicare & ut minorum quoque Civitatum
 „libertas Religionis salva semper & illæsa manere debeat.,, Hac
 eadem ratione cum in Comitiis Anno 1685. die 16. Februarii Var-
 saviæ celebratis sequens placuisset Constitutio, sub Tit. Regestr Aryański, Regestrum Arrianorum: Ponieważ ultra mentem Constitu-
 cyey Anno 1658. „Quandoquidem ultra mentem Constitutionis
 „Anni 1658. & aliarum omnium subsecutarum contra Sectam Ar-
 „rianorum statutarum, & contra Naturam Causarum, ad Regestrum
 „Arrianorum in Judiciis Tribunalitiis trahi solent & judicare per
 „abusum diversæ conditionis homines Secta hac non contamina-
 „ti: propterea huic obviando statuimus, ut ad Regestrum illud
 „nullæ personæ trahantur in Causis quibusvis; præsertim juris,
 „fundii, administrationis justitiæ, & aliis, nisi tantum professione
 „mere Arriani, Apostasiæ Judaïsmi, Sacrilegii, violentiæ & ob-
 „sanguinolationis in Ecclesia vel Cœmeterio rei, ac eorum fauto-
 „res & complices, idque sub pena evocationis quingentiarum
 „Marcarum, & nullitate judicatorum, ac condemnationum. Vid.
 Constitut. Anni 1685. Tit. Regestr Aryański pag. 20. Civitates Prus-
 siæ majores in primo post Comitia Graudenti die 21. Augusti ejus-
 dem Anni 1685. habito Conventu Generali solenni Manifestatione
 & Protestatione Aetis Civilibus Graudentinenibus ingrossata contra
 præjudicioſas Constitutiones dictis in Comitiis Regni quocunque
 nomine introductas, & in primis contra hanc sub Titulo: Regestr
 „Aryański ſibi prospexerunt, quod nimirum in quantum Juribus
 „ac Indultis Privilegiorum Civitatum Prussiæ quoad liberum exer-
 „citium Religionis Augustanæ Confessionis aduersa est ac præjudi-
 „cet, Civitates, Cives ac Incolas minime afficere, nedum rigore
 „ſuo involvere debeat ac valeat.

Facit hic

Laudum contra indebitam ex prætenſa cauſa Apostaſiæ & Arrianismi ad Judicium Tribunalitium Lublinense factam evocationem & condemna‐tionem certarum pérsonarum & incolarum Ci‐vitatis Gedanensis.

Nos Status & Ordines Terrarum Prussiæ in moderno Conventu „ Generali Mariæburgi congregati Univerſis & singulis, quo‐rum interest, notum teſtatumque facimus. Quod cum Nobis „innotuit, quatenus Dn. Nathanael Dilger, Auguſtanæ Confefſio‐nis in Civitate Gedanensi Ecclesiastes, Dn. Martinus Zweck Ve‐teris Civitatis Scabinus, & Daniel Memſen Civis & Mercator „ibidem, ex prætenſa cauſa Apostaſiæ & Arrianismi, ad Judicium „Tribunalitium Lublinense evocati, & juxta obloquentiam Decre‐ti in pœnas bannitionis, infamiæ &c. condemnati fuerint: Pro‐inde præcavendo autoritate præſentis Conventus, ne per evoca‐tionem ejusmodi ad fora incomptentia jura & libertates harum „Terrarum & Civitatum, ordoque instantiarum labefactetur & „convellatur, statuimus & decernimus, quod præfatos Dn. Na‐thanaelem Dilger, Dn. Martinum Zweck, & Danielem Memſen, „non obſtante iſta condemnatione tanquam in foro incomptente „lata, circa pristinum honoris & ſecuritatis ſuę ſtatuum conservan‐dos eſſe duximus, prout etiam conservamus præſentis Laudis vi‐gore. In præmiflorum fide Sigillum Terrarum hiſce ſubappre‐ſum eſt. Actum & Datum in Conventu Generali Mariæburgi „die 8. Julii Anno 1671.

Nec omittenda quæ Statibus & Ordinibus Terrarum Prussiæ contra iuſtam vocis Heretici in Diſſidentes de Religione deri‐vationem placuerunt, ut videre eſt

Ex

) o (

Ex Instructione à Statibus & Ordinibus Terrarum
 Prussiae Nuntiis ad Comitia Generalia Varsaviæ
 die 27. Augusti Anno 1668. celebr. ex Conven-
 tu Generali Graudentinensi die 3. Augusti dicti
 Anni 1668. data.

Quandoquidem Decretum Tribunalium inter Illustrem & Ma-
 gnificam Castellanam Gedanensem Annam à Czemen Capi-
 taneam Stumensem, bonorum Lichtenfeld Hæredissam, & Per-
 Illustrem & Admodum Reverendum Stanislaus Zerumbski Cul-
 mensem, Kruszwicensem Canonicum, Tyrgartiensem Præposi-
 tum Petricoviæ in Judiciis Tribunalitiis Regni feria 6. post Do-
 minicam Septuagesima proxima Anno Domini 1668. ratione Ec-
 clesiæ in Bonis Lichtenfeld latum certa aggravantia, quæ vim le-
 gis sapiunt, in se comprehendit, & contra Constitutionem An-
 ni 1627. Pacem Dissidentium, *Hæreticos eodem Decreto injuste*
nominando, labefactat, instabunt Domini Nuntii, ut Lege publi-
ca caveatur, ne Decretum hoc in ea parte nec ad exemplum,
nec ad prædicatum, executioni perpetuis temporibus subjaceat,
nece in sequelam unquam hoc infame nomen Hæreticorum à Dis-
sidentibus plane alienum tam Decretis Tribunalitiis, quam præju-
dicato vel exemplo, in futurum deveniat. Quod negotium ita
sibi habeant recommendatum, ut aut hoc, aut nullum, pertra-
ctandum sit.,

Atque hæc demonstrandis Juribus quibus Pax inter Dissiden-
 tes liberumque Religionis Augustanæ Confessionis exercitium in-
 nititur, sufficiant.

PACI DISSIDENTIUM PROSPICITUR.

Et quoniam in hoc inclyto Regno Poloniæ, Polonicæ & Lithuaniae Nationis & Provinciarum annexarum, non exiguis est Dissidentium in Religione Christiana a) numerus, propterea exemplo Antecessorum nostrorum b), ne postea ex hac causa scissiones & sanguinis effusiones fiant, id quod antiquis confederationibus c) & constitutionibus d) cautum est, perpetuis temporibus tenebimus, non obstantibus quibuscumque protestationibus e), integra tamen in omnibus dissidentium in Religione Christiana, pace & securitate f).

a) Una fuit olim, post receptum Christianismum, Religio, eaque Romano-Catholica. Cum Casimirus Magnus a. 1340. Russiam rubram Regno jungeret, admissa præter Romano-Catholicam, & Graeca, quod eadem in illis Terris floruerat, & Rex fidem dederat Russiæ Proceribus, se eadem haud violaturum aut mutaturum. D L U G . L . IX . p . 1058. Inde, cum a. 1344. nonnulli ex hac gente, rebellionem molirentur, caussam allegabant, quod suæ Religioni interitum metuerent. D L U G . l . c . p . 1071. Ex hoc tempore, in Regno, cuius pars facta Russia, duæ Religiones obtinuerunt. His tertia se jungere voluit, cum Vladislao Jagellone imperante, ex Bohemia, Hussitarum dogmata, in Poloniæ se infunderent. Sed quo minus id fieret, obstitit Rex severiori mandato a. 1424. Vieluni publicato, quo omnes hæretici in Regno capi & puniri, omnes, qui ex Bohemia venerint, Religionis nomine examen subire, quicunque ex Poloniæ in Bohemiâ fuerint, certo tempore, sub poenis gravissimis, tanquam hæreticis irrogandis, in Patriam reverti jubentur, ac mercatoribus omne cum Bohemia commercium interdicitur. LASKO statut. f. 75. PRILUS. Stat. p. 169. Et a. 1438. Ordines adversus eosdem hæreticos illorumque fautores, Confœderationem Korczini inierunt. LASKO l. c. f. 76. PRILUS. l. c. p. 171. Sic repressi fuerunt Hussitæ, quos sub Sigismundo I. & Sigismundo Augusto, Lutherani, Reformati & Fratres Bohemi secuti, quorum doctrina, cum magno assensu exciperetur, per plurimas Poloniæ & Lithuaniae provincias se diffuderunt. Neque Socinianis, seu, ut vulgo dicuntur, Arrianis, qui circa eadem tempora suos errores propalabant, defu-

defuerunt assecæ & Patroni, ut pro una Religione, jam diversæ incolarum distraherent animos. Omnes hi, cum Romano-Catholicis uno Dissidentium de Religione vocabulo continebantur. Cujus appellationis testem habemus confederationem anni 1573. Vol. Constit. p. 209. quæ Religionis libertati prospexit, primam, ubi Ordines Regni qui eam inierunt, se dissidentes de Religione esse, fatentur, sibique mutuam pacem, ac impunitatem scrorum nomine appromittunt. Et revera dissidabant a se invicem, quotquot diversam Religionem sequebantur, sive ea esset Romano-Catholica, sive alia quæcunque. Non ergo per illam confederationem, solis, qui a Romano-Catholicis secesserant, aliquid concessum, sed simul ipsis Romano-Catholicis, quod horum non minus quam cæterorum intererat. ob Sacra non turbari, non poenam, non vim pati: in primis cum ex multitudine dissentientium non vanus illo tempore suberat metus, ne aliquando Romano-Catholicis prævalerent. Quod cum non fieret, sed illorum numerus in dies imminueretur, cœpit dissidentium vocabulum, ad Græcos, Lutheranos, & Reformatos transferri, quasi iis a Romano-Catholicis, per dictam confederationem, beneficii instar, pax Religionis nomine concessa fuerit, cuius limites statuere & coercere, his integrum esset.

b) Sancita in Comitiis Convocationis, post Sigismundi Augusti mortem. mutua inter Dissidentes de Religione pace, non postrema fuit cura, ut eadem ab electo Rege rata haberetur, & cum cæteris jurejurando firmaretur. Id & spondebant legati Gallici, cum nomine novi Regis promitterent, Eum omnia jura, privilegia, immunitates, prærogativas - - - sive per Serenissimos Reges - - - concessas, vel qvovis alio nomine quæsitas, ac diuturno usu approbatas, sive etiam circa electionem Regis, ex unanimi & concordi omnium Ordinum consensu sancitas, integre & inviolabiliter servaturum, atque Juramento corporali confirmaturum. Vol. Const. p. 226. Postea missi a Republ. ad novum Regem Parisiis legati, inter quos, de referenda inter pacta conventa dissidentium pace, ortum certamen. Episcopo Posnaniensi, Palatino Siradiensi, & Mareschallo Curiae Lituanicæ, id fieri posse negantibus, quod eidem in Polonia contradictum fuisset, cæteris, ut fieret, exigentibus. Ambiguum reddebat Regem hæc legatorum discordia, ex quibus Feb. Zborovius Odolanoviensis præfectus, obversus ad Moniluccium, Valentæ Episco-

Episcopum, qui inter Oratores Gallicos primus fuerat: *nivōs legati*, inquit, nomine Principum (Regis Galliae Caroli, & Fratris Henrici electi jam Regis Poloniae) *banc conditionem acceptassetis*, hicce Princeps nobis contradicentibus in Regem eligi non potuisset. Henrico quarente, quid loqueretur Zborovius, hic ac Regem dirigens sermonem; *ajo*, dicebat, *Rex Serenissime, nībi Oratores tui* *banc conditionem dissidentium de Religione, nomine tuo acceptasset, nobis contradicentibus Rex eligi non potuisses, imo nī eam approbareris, Rex Polonia non eris.* FREDRO Hist. Henrici p. 16. Quare moniti a Rege legati, convenere, ut Rex cum cæteris capitibus juraret, se pacem & tranquillitatem inter dissidentes de Religione tuiturum; manū tentarum, nec ullo modo vel jurisditionis sua, vel officiorum suorum & Statuum quorumvis autoritate, quempiam affici opprimique causâ religionis permisurum, nec se ipsum affectum aut oppressurum. VOL. CONST. p. 227. Pariter robatur eadem pax inter dissidentes, in articulis Henrico oblatis & a Stephano firmatis. VOL. CONST. p. 253. Ipse Stephanus vero Henrici verba in suo jurejurando repetit, & in litteris generalis confirmationis juriam fidem dedit, licet privilegia & libertates ecclesiasticas cum cæteris confirmaverit, id paci & tranquillitati inter dissidentes de religione, in jurejurando espresso derogare haud debere. VOL. CONST. p. 250. 259. Qui secuti, Reges omnes, tum per pacta sua, tum per solenne, quod dixerunt Reipubl. sacramentum, dissidentibus de Religione pacem sancte promiserunt. Michael quidem Rex de se prædicasse fertur, quod pacem hanc cum restrictione juraverit: sed quam periculosum hoc, Debicius Succamerarius Sendomiriensis exposuit: *si licet in uno punto*, inquiens, *Regi Juramentum restringere, licet in altero, consequenter in omnibus.* Fatetur, se id in uno fecisse, quis sit, anno in pluribus? Et Primas Prazmovius hanc mentis restrictionem Regi publice exprobravit. Epist. ZALUSK. T. I. p. 170. 265. 322. seq.

c) Intelliguntur Confoederationes illæ generales, quæ singulis Interregnis, in comitiis convocationis fieri solent. Prima quæ inter dissidentes pacem sanxit, est anni 1573. cuius nota (a) ad hunc §. facta est mentio. Verba latine redditæ adferre juvat. *Et quontiam, ajunt Ordines, in nostra Republ. non parvum est dissidium in causa Religionis Christianæ, occurrendo ne ex hac causa inter homines damosa quadam seditione oriatur, uti in aliis Regnîs clare videmus, spondemus hoc nobis invicem, pro nobis & successoribus nostris, in perpetuum, sub vinculo iuramenti, fide, honore & conscientiis nostris, quod, qui sumus dissidentes de religione, pacem inter nos conseruare, & propter diversam fidem, & mutationes in Ecclesiis; sanguinem non effundere, neque multare pecunia, infamia, carceribus & exilio, & superiori-*

perioritati alicui aut officio ad ejusmodi processum nullo modo auxilium dare: quin imo, si aliquis sanguinem effundere voluerit, ex ista caussa, opponere nos omnes erimus obstricti, licet etiam id alioquin sub pretextu decreti aut alicujus processus judicarii facere voluerit.

VOL. CONSTIT. pag. 209. Idem iisdem fere verbis posteriores confœderationes statuunt. Novam tamen rem aggressa, quæ Augusti II. obitum exceperit. Motis enim a Romano-Catholicis, conclavi Nunciorum iis, qui diversæ erant Religionis, caput de dissidentibus, per confœderationem hoc modo formatum: *Dissidentibus in Religione Christiana*, quo nomine saltem illi, qui a Romano-Catholicis diversi intelliguntur, pacem juxta antiquas Confœderationes & præcipue juxta constitutionem anni millesimi septingentesimi decimi septimi, ac securitatem bonorum, fortunarum & equalitatis personarum cavemus, ita tamen, ut tantum in conclavi Nunciorum, in tribunalibus & commissionibus activitatem, simul suos privatos congressus seu conventicula, legibus prohibita, & officia Regni, Lituania, Palatinalia, terrestria & castrensa, salvois modernis possessoribus non habeant, neque ullas protectiones per se & Ministros apud exterias potentias quarant, sub rigore legis, de perduellibus sancta. CONFOED. GEN. a. 1733. p. 2. Posset hic quæri, quo jure, Nobiles electi ad Comitia Nuncii, ob Religionem, legibus probatam, contra antiquum & perpetuum usum, nullo admisso facinore, conclavi Nunciorum a fratribus, absentes, arceri; iis quæ præcipua habet equestris ordo, more in libera gente vix auditio, exui; ad conditionem plebeiorum redigi, & ob questus, ob Principum exterorum, quibus per publicas pactiones, jus est, intercessionem, poenæ perduellionis subiici potuerint. Verum rem tam ampli examinis, arctiores Commentarii nostri limites haud admittunt. Dabitur forte alio tempore locus opportunior. Laudanda tamen insignis Reipubl. æquitas, quae per solenne cum novo Rege pactum, antiquas confœderationes asseruit: celebranda est summa Principis indulgentia, qui cives veteri suo jure uti liberalissime concessit.

d) Præter confœderationes, rarius in Constitutionibus de pace dissidentium agitur, exstat tamen de eadem lex inter scita Comitiorum *Stephani*. VOL. CONST. p. 275. In CONSTITUTIONE a. 1631. p. 18. tit. *Zatrzymanie pokojem pospolitego*. Violatores pacis publicæ puniri jubentur, qui prætextu Religionis Catholicæ tumultus excitant, & vim inferunt: nec minus per aliam Constit. a. 1638. p. 44. tit. *Poena nałych*, mulcta in eos statuitur, qui in Civitatibus Prussiae, Romano-Catholicos in exercitio suæ Religionis turbatur. Ex hac

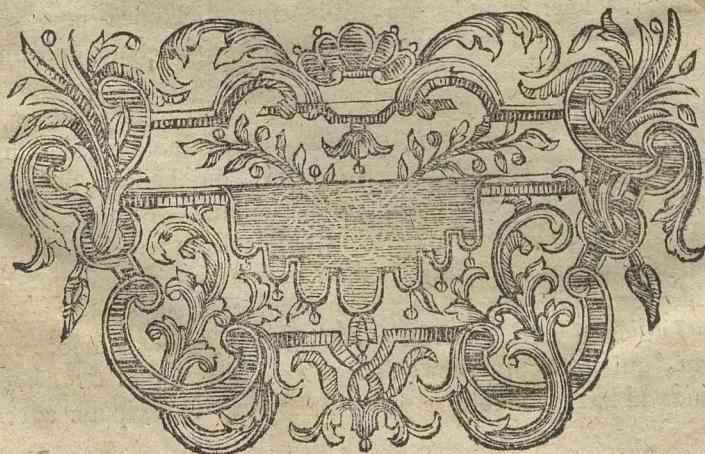
tamen ratione, in pactis antiquæ constitutiones allegantur, ne diversæ Religioni addictis, superioris Interregni Confœderatio, quæ eosdem Constitutioni anni 1717. subiicit, noceret. Est autem illa Constitutio, nonnisi Articulus IV. Varsaviensis post confœderationem Tarnogrodiensem, pacificationis, qui ideo Constitutionis nomine venit, quod tota Transactione inter constitutiones sequentium Comitiorum recepta. Sed jam anno 1717. Augustus II. singulari rescripto caverat, dictum „articulum prioribus Confoederationibus, „Regis pactis conventis, ac quibusvis dissidentium juribus haud quicquam de-„rogare debere.

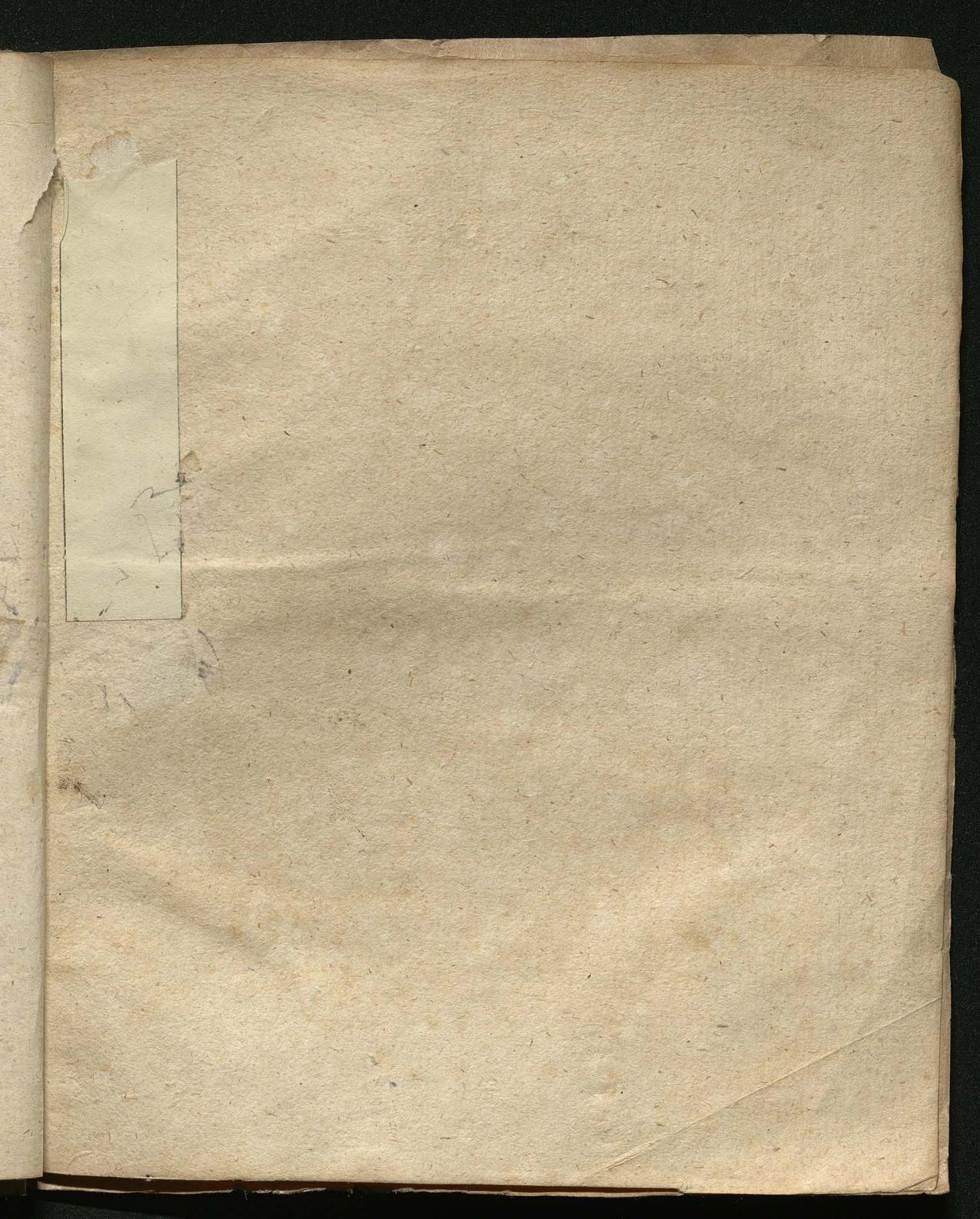
e) Paci dissidentium multi intercesserunt, Sacri, Civiles, Senatorii, Equestris Ordinis, neque uno tempore, sed diversis. Cum primum eadem a. 1573. sanciebatur, statim contradictiones, non quidem in ipsis coronationis comitiis, post illa tamen, scriptæ, & Parisiis coram Rege Henrico, ab Episcopo Posnaniensi, Palatino Siradiensi, & Mareschallo Curiæ Lituanæ, qui ex numero legatorum erant, repetitæ fuerunt, quæque in Epistolis ZALUSKIANIS Tom. II. p. 749. seq. exhibentur. Post electionem Sigismundi III. tres Episcopi, suo & aliorum Archi-Episcoporum, omniumque, five ex sacro five civili Ordine, secumfacentium nomine, paci dissidentium & Regio in eandem jurijurando singulari scripto oblocuti, cuius capita exhibit Illustriss. Regni Referendar. JOSEPH ANDR. ZALUSKI in libro quæm inscripsit: *Dwa miecze* (gladii duo) p. 70. 71. Et cum Rex ille, in templo Olivensis monasterii, prope Gedanum, in pacta conventa juraret, Episcopus Gnesnensis; nomine Romano-Catholicorum, paci inter dissidentes iterum contradixit, at pro iis, qui diversæ religionis, Przienius, regessit. HIST. PRUSS. Tom. IV. p. 26. Mortuo Sigismundo III. Confoederationi generali Archi-Episcopus Gnesnensis cum Episcopis, ac illi, qui in Religione Romano-Catholica ardentiores, aut salvis juribus Ecclesiæ Romanæ, aut excepto articulo Confoederationis subscripterunt, eo consilio, ut vel plane aversarentur inter dissidentes pacem, aut interpretandi eandem ad suæ Ecclesiæ commodum, sibi potestatem servarent integrum. Primum hoc fuit exemplum subscriptæ in religionis caussa, cum exceptione, confœderationis, quod ex illo tempore in consuetudinem transit. Lutherani contra & Reformati, per suas subscriptiones, dissidentium pacem integrum servare conati

conati, quod primum factum in confœderatione ante electionem *Johannis Casimiri*, & postea repetitum fuit. Antea tamen questi in Comitiis Electionis *Vladislai IV.* de inducta a Romano-Catholicis novitate, convenitque post longas & acres disceptationes, ut in pactis conventis novi Regis, paci dissidentium verba adicerentur: *non obstantibus quibuscumque protestationibus, & salvis juribus Ecclesia Romano-Catholica, integra tamen in omnibus dissidentium in Religione Christiana pace & securitate.* PIASEC. Chron. p. 448. HIST. PRUSS. T. VI. p. 12.
 13. PORZ. ELEK. a. 1632. p. II. §. a w teysamey. Quæ in pactis conventis *Johannis Casimiri*, Michaelis, *Johannis III.* & *Augusti II.* repetita leguntur. Ni si quod in *Augusti II.* pactis, Juribus Ecclesiæ Romano-Catholicæ, excepta & *jura Ducatus Masovia & Livonia* nominatim juncta, occurunt. Nihilominus in pactorum conventorum subscriptionibus jurium Ecclesiæ Romano-Catholicæ, ut & pacis dissidentium fit mentio, ut hæc pariter & illa salva sint, quasi a privatis roborandum esset, cui per sollemnem conventionem inter Regem & Rempubl. prospectum.

f) Integra illa pax & securitas jam in prioribus pactis fuit promissa, ut modo dictum. Est autem pax & securitas integra, ubi ob Religionem nemo turbatur, nemo possessionibus suis exuitur, aut dignitatibus cæterisque, quæ per leges sperare potest, arcetur. Usi eadem una cum Romano-Catholicis, qui Religionis erant diversæ, neque obstabat lex, quo minus uterentur. Fuerunt in Senatu, & in conclavi Nunciorum, gesserunt publica munia, exhibiti quibusvis Reipubl. negotiis. Solet quidem a non-nullis obiici statutum *Vladislai Jagellonis* nota (a) ad hunc §. memoratum, ut & Ordinum *Confœderatio Korczini* a. 1438. contra hæreticos inita. LASCO f. 76. PRILUS p. 171. HERBURT. tit. *Hæreticus.* Sed ostensum eadem nota (a) *Vladislai Statutum*, in Hæreticos ex Bohemia, qui Hussitæ dicti, latum, quod & de Confœderatione Ordinum dicendum. Minime intelligendi Græci, Lutherani & Reformati, quibus dissidentium nomine in pactis asserta securitas; Græci enim ante Jagellonem fuerunt, promisitque illis Religionis libertatem *Casimirus M.* cum Regno jungeret, ut constat ex allegata nota a. Lutherani vero & Reformati *Vladislai Jagellonis* tempore nondum extiterunt, qui ergo potuerunt ejus lege coerceri? Quod si quis eosdem nihilominus ad hæreticos referre velit, næ is Regi & Reipubl. adversatur,

qui dissidentium vocabulo non hæreticorum utuntur. Cum ergo a. 1658. in comitiis vox audiretur, hæreticum per se esse infamem, neque in Nunciorum conclave locum habere posse: statim subjunxerunt Romano-Catholici, per hæreticos solos intelligi Arrianos, non dissidentes, quales essent Lutherani, Reformati & Græci. Hist. Pruss. T. VII. p. 198. De his Dissidentibus, Augustus II. in pactis conventis §. Wroclawianus, plane & aperte loquitur: in distributione dignitatum, sellarum Senatoriarum & Capitanearum cum jurisdictione continuum usum & antiquam praxin, a sanctæ memorie, Johanne Casimiro, Michaeli, Johanne III. sacrosancte observatam, punctualiter retinere promittimus, exceptis Mennonistis, Anabaptistis, Quakeris, qui hoc jure, quod dissidentibus in Religione Christiana servit, uti non debent: quin etiam omnia jura & statuta, contra Arrianos data, in eos reassumimus. Pacificatio post Tarnogrodiensem confœderationem, parum alias dissidentibus favens, non tamen iisdem viam ad dignitates præcludit, sed id tantum art. 2. §. 6. Cancellariis injungit, ut iisdem sine præjudicio Catholicorum gratias Regias sigillent. CONST. a. 1717. p. 13. Quam indigne per ultimi Interregni confœderationem habitu, supra jam allatum. Verum redditia iis, per pacta conventa, priori pace & securitate, antiquum jus nova lege firmatum fuit.

PAPAL

VII

1800

Biblioteka Jagiellońska

str0023971

